Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA

1968 m. balandžio 30 d.

dėl bendro skaičiavimo metodo, taikomo Sutarties 97 straipsnyje nustatytiems vidutiniams tarifams apskaičiuoti

(68/221/EEB)

(OL L 115 , 18.5.1968, p. 14)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**A1**	Aktas dėl Graikijos Respublikos stojimo sąlygų ir Sutarčių pritaikomųjų pataisų	L 291	17	19.11.1979

▼B

TARYBOS DIREKTYVA

1968 m. balandžio 30 d.

dėl bendro skaičiavimo metodo, taikomo Sutarties 97 straipsnyje nustatytiems vidutiniams tarifams apskaičiuoti

(68/221/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 99 ir 100 straipsnius,

atsižvelgdama į 1960 m. birželio 21 d. Taryboje susitikusių valstybių narių Vyriausybių atstovų sprendimą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([1]),

atsižvelgdama į Ekonominių ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

kadangi po Sutarties įsigaliojimo jos 97 straipsnyje nustatyti vidutiniai tarifai, skirti apyvartos mokesčių, taikomų pagal kaupiamojo daugiapakopio mokesčio sistemą, naštai kompensuoti nuolat kelia sunkumų, kurie trukdo tinkamai veikti bendrajai rinkai; kadangi minėtas neigiamas poveikis didėja naikinant muito mokesčius Bendrijoje;

kadangi vienintelis bet kurio kompensacinių rinkliavų ir išmokų derinimo ateityje tikslas turėtų būti esamų kaupiamojo daugiapakopio mokesčio sistemų įtakos tarptautinei prekybai sumažinimas ir perėjimas prie bendrosios pridėtinės vertės mokesčio sistemos kuo palankesnėmis sąlygomis; kadangi dėl to minėtas derinimas atitinka kriterijus, patvirtintus 1960 m. birželio 21 d. Taryboje susitikusių valstybių narių Vyriausybių atstovų sprendimu;

kadangi pagrindinė pirmiau nurodytų sunkumų atsiradimo priežastis yra skirtingi metodai, pagal kuriuos valstybės narės apskaičiuoja minėtus tarifus;

kadangi dėl to bendrajai rinkai naudinga, kad, kol pridėtinės vertės mokestis bus įvestas visose valstybėse narėse, skirtingi skaičiavimo metodai būtų suderinti, priimant bendras ir pagrįstas taisykles, užtikrinančias Sutarties 97 straipsnyje nustatytų apribojimų laikymąsi ir sudarant galimybes nuolat stebėti tokiu būdu apskaičiuojamus vidutinius tarifus;

kadangi, norint pagal galimybes atsižvelgti į faktines produkto ar produktų grupės gamybos sąlygas, minėtos taisyklės turi sudaryti sąlygas įvertinti mokesčio naštą;

kadangi minėtose taisyklėse būtina leisti valstybėms narėms naudotis tam tikromis vienodo tarifo prognozėmis;

kadangi Komisijai reikėtų pavesti nustatyti bendro skaičiavimo metodo taikymo tvarką direktyvose, priimtose po konsultacijų su valstybėmis narėmis;

kadangi, norint, kad Komisijai būtų lengviau užtikrinti vidutiniams tarifams nustatytų apribojimų laikymąsi, reikėtų nustatyti, kad valstybės narės privalo savo iniciatyva pateikti Komisijai skaičiavimus, atliktus taikant bendrąjį metodą, iki vidutinis tarifas bus įvestas arba bet kuriuo būdu pakeistas,

([1]) OL C 10, 1968 2 14, p. 4.
([2]) OL 317, 1967 12 28, p. 9.

▼B

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Jeigu pagal Sutarties 97 straipsnį valstybė narė nustato arba pakeičia vidutinį tarifą, kad kompensuotų importo ar eksporto atveju produktui arba produktų grupei tiesiogiai arba netiesiogiai taikomą apyvartos mokestį, minėtas tarifas turėtų būti apskaičiuojamas pagal šios direktyvos nuostatas atsižvelgiant į faktines gamybos sąlygas.

2. Ši direktyva netaikoma:

— vidutiniams tarifams, taikomiems šios direktyvos įsigaliojimo metu, net ir tuo atveju, jeigu minėti tarifai buvo taikomi ankstesnei mokesčio naštai apskaičiuoti pagal 6 straipsnio nuostatas,

— vidutinių tarifų pakeitimams, susijusiems tik su bendru apyvartos mokesčio tarifo pasikeitimu,

▼A1

— vidutiniams tarifams, galiojantiems Graikijoje tos valstybės įstojom metu; vis dėlto, šiomis nuostatomis pasinaudojama siekiant įvertinti, ar šie tarifai atitinka Sutarties 97 straipsnio nuostatas.

▼B

2 straipsnis

1. Produktui tenkanti vidutinė mokesčių našta yra svertinis mokesčių naštos, tenkančios tam produktui įvairiuose atitinkamuose gamybos etapuose, ir nustatytos kiekvienam etapui pagal 3–6 straipsnius, vidurkis. Svertinis vidurkis apskaičiuojamas atsižvelgiant į kiekvieno etapo svarbą visame produkto gamybos procese.

2. Produktų grupei tenkanti vidutinė mokesčių našta yra svertinis tą grupę sudarantiems produktams tenkančios vidutinės mokesčių naštos vidurkis. Atsižvelgiant į produktų grupės dydį, nustatomas tai grupei atstovaujančių produktų skaičius, į kurį reikia atsižvelgti. Kiekvienam grupei atstovaujančiam produktui tenkanti vidutinė mokesčių našta apskaičiuojama pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas. Svertinis vidurkis apskaičiuojamas atsižvelgiant į atskirų grupei atstovaujančių produktų reikšmę visoje produktų grupėje.

3 straipsnis

Apskaičiuojant produktui galutiniame gamybos etape tenkančią mokesčių naštą, gali būti atsižvelgiama į visiems savikainos faktoriams minėtame etape tenkančią mokesčių naštą.

4 straipsnis

1. Apskaičiuojant produktui priešpaskutiniame etape tenkančią mokesčių naštą, gali būti atsižvelgiama į naštą, minėtame etape tenkančią žaliavoms, pusgaminiams ir gataviems produktams, naudojamiems žaliavoms, pusfabrikačiams ir gataviems produktams, į kuriuos atsižvelgiama galutiniame gamybos etape, gaminti, arba bet kuriam kitam faktoriui arba komponentui, į kurį atsižvelgiama galutiniame gamybos etape, jeigu jis atitinka ne mažiau kaip 3 % galutinio produkto pardavimo kainos be mokesčių.

2. Apskaičiuojant mokesčių naštą, tenkančią produktui kituose gamybos etapuose, gali būti atsižvelgiama į mokesčių naštą, kiekviename iš šių etapų tenkančią žaliavoms, pusfabrikačiams ir gataviems produktams, naudojamiems žaliavoms, pusfabrikačiams arba gataviems produktams, į kuriuos atsižvelgiama galutiniame gamybos etape, gaminti.

5 straipsnis

1. Jeigu faktoriui arba komponentui, į kurį atsižvelgiama kuriame nors gamybos etape, tenkanti mokesčių našta prieš tai buvusiuose etapuose nebuvo apskaičiuota pagal 4 straipsnį, tokiam faktoriui arba komponentui tenkanti mokesčių našta gali būti didinama, taikant standartinį 50 % tarifą. Vis dėlto, jeigu minėtam faktoriui arba komponentui

▼B

tenkančią mokesčio naštą lemia specialaus tarifo taikymas, minėta suma, prieš taikant standartinį tarifą, turi būti perskaičiuojama pagal standartinį apyvartos mokesčio tarifą. Jeigu minėtas specialusis tarifas buvo taikytas viename arba keliuose prieš tai buvusiuose gamybos etapuose, tai pagal tokį tarifą apskaičiuotinai mokesčių naštai standartinis didinimo tarifas netaikomas.

2. Tokiu būdu apskaičiuota mokesčių našta buvusiuose gamybos etapuose neturi būti didesnė už tą, kuri minėtam faktoriui arba komponentui būtų apskaičiuota 4 ir 6 straipsniuose nustatyta tvarka.

6 straipsnis

Jeigu faktoriui arba komponentui, į kurį atsižvelgiama kuriame nors gamybos etape, yra nustatytas vidutinis tarifas, jis gali būti taikomas skaičiuojant tam faktoriui arba komponentui anksčiau tekusią mokesčių naštą, jeigu tai neprieštarauja Sutarties 97 straipsniui. Vidutinis tarifas taikomas tuo atveju, jeigu jis pagrindžiamas skaičiavimais, kurie pateikiami Komisijai pagal 10 straipsnio reikalavimus.

7 straipsnis

1. Jeigu produktui arba produktų grupei valstybė narė vidutinės mokesčių naštos pagal 2–6 straipsnius neapskaičiuoja, minėta našta gali būti nustatoma taikant standartinį tarifą, kuris sudaro 100 %, 75 %, 50 % arba 30 % standartinio apyvartos mokesčio tarifo, atsižvelgiant į tai, ar produkto arba produktų grupės faktoriams ir komponentams, į kuriuos galima atsižvelgti galutiniame gamybos etape ir kuriems yra taikomas standartinis ar padidintas apyvartos mokesčio tarifas, sudarantis atitinkamai 65 %, 50 %, 35 %, arba mažiau kaip 35 % produkto arba produktų grupės pardavimo kainos be mokesčių.

2. Tokiu būdu apskaičiuota mokesčių našta neturi būti didesnė už vidutinę mokesčių naštą, apskaičiuotą taikant 2, 3, 4 ir 6 straipsnius.

8 straipsnis

Vidutiniai tarifai suapvalinami puse procentinio punkto į vieną arba kitą pusę, atsižvelgiant į tai, ar apskaičiuoto tarifo dešimtainė trupmena siekia 0,75 arba 0,25, ar ne.

9 straipsnis

Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, prireikus priima direktyvą, nustatančią šios direktyvos 1–8 straipsnių taikymo tvarką.

10 straipsnis

1. Jeigu valstybė narė ketina įvesti arba pakeisti vidutinį tarifą, ji pateikia Komisijai vidutinio tarifo skaičiavimus pagal 1–8 straipsnius.

2. Jeigu Komisija mano, kad mokesčiai, apskaičiuoti taikant standartinį tarifą pagal 5 arba 7 straipsnį yra didesni už minėtų straipsnių 2 dalyje nustatytus apribojimus, atitinkama valstybė narė Komisijos prašymu pateikia jai mokesčių skaičiavimus pagal 2, 3, 4 ir 6 straipsnius.

11 straipsnis

Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.